

Hallituksen esitys Eduskunnalle vuoden 2011 tuloveroasteikkolaiksi sekä laeiksi eräiden verolakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen vuoden 2011 valtionverotuksessa sovellettavaksi progressiiviseksi tuloveroasteikoksi.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää ja kertymäprosenttia sekä perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin, valtionverotuksen eläketulovähennyksen laskentakeroita korotettaisiin ja poistumaprosenttia alennettaisiin sekä kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen poistumaprosenttia alennettaisiin. Omaisuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennettäisiin omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja viitenä sitä seuraavana vuonna. Lisäksi sukupolvenvaihdosta koskevaa säännöstä muutettaisiin siten, että edelleenluovutuksen yhteydessä tapahtuva hankintamenon oikaisu tehtäisiin myös hankintameno-olettaman määrää oikaisemalla.

Verotusmenettelystä annettua lakia ja arvonlisäverolakia muutettaisiin siten, että Verohallinto voisi suorittaa vertailutietotarkastuksia myös luottolaitoksissa.

Tuloverotuksen sekä perintö- ja lahjaveroituksen oikaisuvaatimuksia koskeviin säännöksiin ehdotetaan lisättäväksi maininta, että oikaisuvaatimus tulisi käsitellä ilman aiheutonta viivytystä.

Verohallinnosta annettua lakia muutettaisiin väliaikaisesti siten, että Verohallinnon tehtäväksi säädettäisiin organisaatioiden sähköisen tunnistuspalvelun ylläpitäminen.

Esitys liittyy valtion vuoden 2011 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2011 alusta. Vuoden 2011 tuloveroasteikkolakia sovelletaan vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa. Omaisuuden luovutustappiota koskevaa säännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuonna 2010 syntyneisiin tappioihin. Muita tuloverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa. Verohallinnosta annetun lain muutos olisi voimassa vuoden 2011 alusta vuoden 2013 loppuun.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
PERUSTELUT	3
1 Nykytila.....	3
1.1 Ansiotulojen veroperusteet.....	3
1.2 Omaisuuuden luovutustappio	4
1.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen	5
1.4 Vertailutietotarkastukset.....	6
1.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat	7
1.6 Sähköiset palvelut ja sähköinen tunnistautuminen	7
2 Ehdotetut muutokset	9
2.1 Ansiotulojen veroperusteiden muutokset	9
2.2 Omaisuuuden luovutustappio	10
2.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen	10
2.4 Vertailutietotarkastukset.....	10
2.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat	11
2.6 Organisaatioiden sähköinen tunnistautuminen.....	11
3 Esityksen vaikutukset.....	12
3.1 Ansiotulojen veroperusteiden muutokset	12
3.2 Omaisuuuden luovutustappio	14
3.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen	14
3.4 Vertailutietotarkastukset.....	14
3.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat	15
3.6 Organisaatioiden sähköinen tunnistautuminen.....	15
3.7 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon.....	15
4 Asian valmistelu.....	15
5 Riippuvuus muista esityksistä	15
6 Voimaantulo.....	15
LAKIEHDOTUKSET	17
1. Laki Vuoden 2011 tuloveroasteikkolaki	17
2. Laki tuloverolain muuttamisesta	18
3. Laki verotusmenettelystä annetun lain 21 ja 63 §:n muuttamisesta	19
4. Laki perintö- ja lahjaverolain 43 §:n muuttamisesta	20
5. Laki arvonnäisäverolain 169 a §:n 2 momentin kumoamisesta	20
6. Laki Verohallinnosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	21
LIITE	22
RINNAKKAISTEKSTIT	22
2. Laki tuloverolain muuttamisesta	22
3. Laki verotusmenettelystä annetun lain 21 ja 63 §:n muuttamisesta	25

PERUSTELUT

1 Nykytila

Työtulovähennys

1.1 Ansiotulojen veroperusteet

Pääministeri Mari Kiviniemen hallituksen ohjelman mukaan hallitus jatkaa Matti Vanhasen II hallituksen ohjelman ja vaalikauden puolivälin niin sanotun politiikkariihen päätösten toteuttamista. Pääministeri Vanhasen II hallituksen ohjelman mukaan työn verotusta kevennetään hallituskaudella yhteensä 1,1 miljardilla eurolla.

Ansiotulojen veroperusteita on tarkistettu vuosina 2008—2010 siten, että työn verotus ei ole keskimäärin kiristynyt ansiotason nousun seurauksena. Vuonna 2010 veroperusteita lievennettiin lisäksi palkansaajamaksujen nousun verotusta kiristävän vaikutuksen kompensoimiseksi. Näiden toimenpiteiden lisäksi vuonna 2009 työn verotusta kevennettiin yhteensä noin 870 miljoonalla eurolla. Eläketulon verotusta on kevennetty vuosina 2008—2010 siten, että eläketulon veroaste on ollut hallitusohjelman mukaisesti korkeintaan vastaavan palkkatulon veroasteen tasolla.

Taloudellinen tilanne alkoi heiketä voimakkaasti vuoden 2008 loppupuolella, ja vuonna 2009 Suomen bruttokansantuote alehti historiallisen nopeasti. Vaikka talous onkin kääntynyt kasvuun vuonna 2010, julkisyhteisöjen velkaantuminen yhdessä väestön ikärakenteen muutoksen kanssa rajoittaa veropolitiikan liikkumavaraa. Jäljellä olevaa hallitusohjelman mukaista verokevennysvara ei siksi esitetä käytettävän vuonna 2011.

Tuloveroasteikko

Tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 4 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen. Eriytetyssä tuloverojärjestelmässä progressiivinen tuloveroasteikko koskee luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamaa ansiotuloa.

Työtulovähennyksestä säädetään tuloverolain 125 §:ssä. Työtulovähennys tehdään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Siltä osin kuin ansiotulosta valtiolle suoritettava tulovero ei riitä vähennyksen tekemiseen, vähennys tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Koska työtulovähennys kohdistuu palkkatuloon ja muuhun aktiivituloon, vähennyksen kasvattaminen keventää työn verotusta.

Työtulovähennys on 5,2 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 650 euroa. Vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita verosta tehtäviä vähennyksiä. Kun puhdas ansiotulo on noin 87 800 euroa, työtulovähennystä ei myönnetä.

Eläketulon verotus

Vuoteen 2008 asti eläketulon veroaste oli palkkatulon veroastetta korkeampi tulovälillä noin 13 000—31 000 euroa, kun verrataan keskenään yksinäisen eläkkeensaajan ja 53 vuotta täyttäneen palkansaajan veroastetta. Vuonna 2008 eläketulon verotusta kevennettiin siten, että eläkkeensaajan verotus keveni edellä mainitulla tavalla vertailtuna kaikilla tulotasoilla enintään palkansaajan verotuksen tasolle. Tämän jälkeen palkansaajien veroperusteita lievennettäessä eläketulon verotusta on vuosittain kevennetty siten, että eläketulon veroaste on ollut enintään palkkatulon veroasteen suuruinen, kun eläketulon keskimääräistä veroastetta verrataan

53 vuotta täyttäneen palkansaajan keskimääräiseen veroasteeseen.

Eläketulon veroasteeseen voidaan vaikuttaa ennen kaikkea eläketulovähennyksillä. Valtionverotuksen eläketulovähennyksestä säädetään tuloverolain 100 §:ssä ja kunnallisverotuksen eläketulovähennyksestä tuloverolain 101 §:ssä. Eläketulovähennykset tehdään verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta. Vähennyksien täyttä määrää laskettaessa täytenä kansaneläkkeenä pidetään verovuonna yksinäiselle henkilölle maksetun täysimääräisen kansaneläkkeen määrää, joka on 7 009,56 euroa vuonna 2010.

Valtionverotuksen täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 3,78 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrää ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen 10 euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 46 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

Kunnallisverotuksessa täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen 10 euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 56 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

Perusvähennys

Kunnallisverotuksen perusvähennyksestä säädetään tuloverolain 106 §:ssä. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tulosta vähennetään 2 200 euroa, jos hänen puhdas ansiotulonsa ei muiden vähennysten tekemisen jälkeen ole mainittua määrää suurempi. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Koska perusvähennys myönnetään muiden vähennysten tekemisen jälkeen, vähennys kohdistuu etuustulon-, palkkatulon- ja eläketulonsaajalla eri tulotasoille mainituista tuloista tehtävien erilaisten vähennysten vuoksi. Perusvähennys tulee täysimääräisenä myönnettäväksi etuustuloa saavalla noin 2 200 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 3 600 euron vuosituloilla ja eläketuloa saavalla noin 9 500 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuu etuustulonsaajalla noin 13 000 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 18 200 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalla noin 16 500 euron vuosituloille asti.

1.2 Omaisuuden luovutustappio

Tuloverolain 50 §:n mukaan omaisuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja kolmena sitä seuraavana vuotena sitä mukaa kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa. Tuloverolain 50 §:ää sovelletaan paitsi luonnollisten henkilöiden tuloverolain mukaan verotettavaan omaisuuden luovutuksiin myös muiden verovelvollisryhmien, esimerkiksi yhteisöjen, sellaisiin omaisuuden luovutuksiin, jotka verotetaan tuloverolain mukaan.

Oheisessa taulukossa on kuvattu luonnollisten henkilöiden omaisuuden luovutuksesta saamat voitot, vähennetyt tappiot sekä lopullisesti vähentämättä jääneiden luovutustappioiden määrät verovuosina 2000—2008. Esimerkiksi verovuonna 2008 omaisuuden luovutuksesta saatujen voittojen yhteenlaskettu määrä oli noin 3 583 miljoonaa euroa noin 317 000 verovelvollisella. Tästä yhteenlasketusta voitosta oli vähennetty verovuosina 2005—2008 syntyneitä tappioita yhteensä noin 651 miljoonaa euroa noin 172 000 verovelvollisella. Verovuonna 2008 tehdyn vähentämisen jälkeen verovuonna 2005 syntyneitä tappioita jäi jäljelle yhteensä noin 139 miljoonaa euroa noin 39 000 verovelvolliselle. Tätä määrää ei voida vähentää enää seuraavina verovuosina syntyvistä luovutusvoitoista.

Verovuosi	Luovutusvoitot (milj. €)	Verovelvolliset kpl	Vähennetyt tappiot (milj. €)	Verovelvolliset kpl	Vähentämättä jääneet (milj. €)	Verovelvolliset kpl
2000	4 012	276 000	394	55 000	52	11 000
2001	1 918	201 000	309	46 000	52	12 000
2002	1 644	169 000	267	47 000	47	15 000
2003	1 918	211 000	377	64 000	102	34 000
2004	2 645	254 000	604	87 000	249	50 000
2005	3 376	315 000	629	115 000	180	39 000
2006	4 314	355 000	642	154 000	142	36 000
2007	5 376	395 000	689	178 000	116	36 000
2008	3 583	317 000	651	172 000	139	39 000

1.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen

Maatalous- tai metsäomaisuuden tai yhtiö-osuuksien luovutukset lähisukulaisille ovat tuloverolain 48 §:n 1 momentin mukaan pääosin luovutusvoittoverotuksen ulkopuolella. Luovutusvoittoa ei veroteta, jos verovelvollinen luovuttaa harjoittamaansa maa- tai metsätalouteen kuuluvaa kiinteää omaisuutta, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön osuuden taikka sellaisia yhteisön osakkeita tai osuuksia, jotka oikeuttavat vähintään 10 prosentin omistusosuuteen yhteisössä, ja saajana on joko yksin tai yhdessä puolisonsa kanssa hänen lapsensa tai tämän rintaperillinen taikka hänen sisarensa, veljensä, sisarpuolensa tai velipuolensa. Omaisuuden on lisäksi täytynyt olla yhteensä yli kymmenen vuotta verovelvollisen tai hänen ja sellaisen henkilön omistuksessa, jolta verovelvollinen on sen vastikkeettomasti saanut.

Lähisukulaiselle säädetyn veronhuojennuksen tarkoituksena on, että luovutuksensaaja jatkaa maatalouden, metsätalouden tai yritystoiminnan harjoittamista ja että hän ei esimerkiksi pian saannon jälkeen myy huojennuksen kohteena ollutta omaisuutta edelleen. Tämän vuoksi tuloverolain 48 §:n 5 momentissa säädetään tilanteesta, jossa verovapaan sukulaisluovutuksen luovutuksensaaja myy ostamansa omaisuuden edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut luovutuksesta. Tällöin luovuttajan luovutusvoittoa laskettaessa vähennetään hankintamenosta se

veronalaisen luovutusvoiton määrä, jota 48 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan ei ole pidetty hänen saantomiehensä veronalaisena tulona.

Vähennys tulisi tehdä myös hankintameno-olettaman määrästä, mitä lain sanamuodossa nimenomaisesti ei ole mainittu. Säännöksestä onkin syntynyt tulkintaongelmia. Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa 25.6.2009, KHO:2009:65 katsottiin, että tuloverolain 48 §:n 5 momentin mukaista vähennystä ei tehdä saman lain 46 §:n 1 momentissa tarkoitettusta luovutushinnasta vähintään vähennettävästä määrästä eli niin sanotusta hankintameno-olettamasta. Koska säännöksen tarkoituksena on oikaista omaisuuden edelleen luovutuksen yhteydessä toteutuvan luovutusvoiton määrää aikaisemman luovutuksen verovapaan luovutusvoiton määrällä, vähennys tulisi tehdä myös hankintameno-olettaman määrästä.

Lain 48 §:n 5 momentin sanamuotoa tarkennettiin 22 päivänä joulukuuta 2009 vahvistetulla lailla (1248/2009). Samalla lailla oli tarkoitus lisätä tuloverolakiin väliaikainen uusi 48 §:n 8 momentti, joka koskee pellon luovutusvoiton verovapautta eräissä tilanteissa. Lain voimaantulosta oli tarkoitus säätää valtioneuvoston asetuksella.

Euroopan unionin komission 24 päivänä maaliskuuta 2010 antaman päätöksen [K(2010)1724 lopullinen] mukaan kyseinen luovutusvoiton verovapaus vaikuttaa tuensaajayritysten osalta olevan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ar-

tiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komission käsityksen mukaan Suomen viranomaisten suunnittelema toimenpide on toimintatukea, jonka tarkoituksena on pelkääntään parantaa tuensaajan taloudellista tilannetta. Suomi päätti luopua tukitoimenpiteestä.

Pellon myynnistä saadun luovutusvoiton väliaikaista verovapautta ei ole tarkoitus ottaa käyttöön, joten 48 §:n 8 momenttia ei saateta voimaan eikä lain 1248/2009 voimaanpanoasetusta anneta.

1.4 Vertailutietotarkastukset

Verohallinto voi saada pankkisalaisuuden estämättä luottolaitoksista muutoin salassa pidettäviä asiakastietoja. Tietojen saanti perustuu joko laissa säädettyyn luottolaitoksen omaan ilmoitusvelvollisuuteen tai Verohallinnon kehoitukseen antaa muuten salassa pidettäviä tietoja. Verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 19 §:n nojalla Verohallinto voi kehoituksesta saada kaikki luottolaitoksen hallussa olevat yksittäistä asiakasta koskevat tiedot. Tietojen saamiseksi Verohallinnon on yksilöitävä verovelvollinen, pankkitili, tilitapahtuma tai muu yksittäinen asia, josta tiedot halutaan saada. Verotarkastuksiin liittyen tehtiin noin 6 900 pankkitiedustelua vuonna 2009.

Verotusmenettelystä annetun lain 21 §:n 1 momentin mukaan verotarkastus voidaan toimittaa myös yksinomaan siinä tarkoituksessa, että kerätään tietoja, joita voidaan käyttää muun verovelvollisen verotuksessa, eli niin sanottuja vertailutietotarkastuksia. Verohallinnossa on vuosittain tehty noin 100 vertailutietotarkastusta. Pykälän 2 momentin mukaan vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitettussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa. Luottolaitokseen tai luottolaitoksen sivukonttoriin kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa. Arvonlisäverolain (1501/1993) 169 a § sisältää vastaavat säännökset.

Luottolaitokseen ei siis voida kohdistaa verotarkastusta yksinomaan tietojen keräämiseksi kolmannen osapuolen verotusta varten. Luottolaitosten jättämistä vertailutietotarkastusmenettelyn ulkopuolelle perusteltiin vuonna 1994 asiaa koskevassa hallituksen esityksessä (HE 336/1994 vp) pankkisalaisuusnäkökohdilla eli asiakastietojen luottamuksellisuuteen ja yksityisyyden suojaan liittyvillä syillä. Rajoituksesta johtuen luottolaitokset ovat verovalvontatoimien osalta eri asemassa muihin verovelvollisiin nähden. Tämä on voinut vaikuttaa kilpailuun erityisesti tilanteissa, joissa luottolaitos tarjoaa muitakin palveluja kuin perinteisiä pankkipalveluja.

Rajoituksen säätämisen jälkeen toimintaympäristö on muuttunut. Merkittävin muutos on kansainvälistyminen niin yritystoiminnassa kuin yksityishenkilöiden osalta. Esimerkiksi pörssikauppa ja muu sijoitustoiminta on kansainvälistynyt ja laajentunut merkittävästi. Tämä on johtanut siihen, että nykyisillä valvontakeinoilla harmaan talouden torjunta ei onnistu siinä laajuudessa kuin pitäisi. Myös kansainvälinen suhtautuminen pankkisalaisuuteen on muuttunut. Avoimuus on lisääntynyt ja jopa monet tiukan pankkisalaisuuden maat ovat ryhtyneet tekemään tietojenvaihtosopimuksia estääkseen harmaata taloutta ja talousrikollisuutta.

Valmistelun yhteydessä selvitettiin Ruotsin, Norjan, Tanskan, Iso-Britannian, Ranskan, Saksan, Itävallan ja Italian luottolaitosten vertailutietotarkastusta koskevaa lainsäädäntöä. Vertailumaista Itävalta oli ainoa niin sanotun tiukan pankkisalaisuuden maa, eikä pankkitietoja voi siellä saada verotusta varten. Poikkeuksen muodostavat tilanteet, joissa verovelvollinen joko valtuuttaa pankin antamaan tietoja tai kyse on rikostutkinnasta. Italiassa, Saksassa ja Ranskassa pankkitietoja voidaan saada verotusta varten yksilöidyllä tiedustelulla. Esimerkiksi Ranskassa pankit ovat lisäksi velvollisia antamaan pankkitilejä koskevia vuosi-ilmoitustietoja. Tanskassa, Ruotsissa ja Norjassa sekä tietyin rajauksin Isossa-Britanniassa verohallinnon on mahdollista suorittaa pankkeihin verotarkastus, jonka yksinomaisena tarkoituksena on kerätä tietoja kolmannen osapuolen verotusta varten.

1.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat

Verotusmenettelystä annettua lakia sovelletaan valtionveroon, kunnallisveroon, yhteisön tuloveroon, kirkollisveroon sekä sairausvakuutusmaksuun. Lain 5 luvussa säädetään muutoksenhausta verotukseen.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Verovelvollisen tai muun muutoksenhakuun oikeutetun on tehtävä oikaisuvaatimus viiden vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen on kuitenkin tehtävä oikaisuvaatimus vuoden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Verohallinnon asianomainen yksikkö käsittelee oikaisuvaatimukset ja tekee tarvittaessa ratkaisuehdotuksen oikaisulautakunnalle. Vuoden 1999 alussa voimaan tulleella uudistuksella, jonka mukaan Verovirasto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, on saavutettu hyvin tuolloin asetetut tavoitteet käsittelyn joutuisuuden ja asiantuntemuksen lisäämiseksi.

Verotusmenettelystä annetussa laissa ei ole oikaisuvaatimuksen käsittelyä koskevia määräaika säännöksiä, joten oikaisuvaatimuksen käsittely määräytyy hallintolain (434/2003) mukaan. Heinäkuun 31 päivään 2010 asti voimassa olleen hallintolain 23 §:n mukaan oikaisuvaatimus oli käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä. Elokuun 1 päivästä 2010 alkaen oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä hallintolain uuden 49 d §:n perusteella.

Esimerkiksi vuonna 2009 tuloverotusta koskevista oikaisuvaatimuksista noin 56 prosenttia käsiteltiin kolmessa kuukaudessa ja 81 prosenttia kuudessa kuukaudessa. Noin 4 prosentin osalta oikaisuvaatimuksen käsittely kesti yli 12 kuukautta.

Perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 43 §:n nojalla oikaisuvaatimus käsitellään vastaavasti kuin verotusmenettelystä annetun lain soveltamisalaan kuuluvat oikaisut. Yhden vuoden sijasta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön on kuitenkin tehtävä oikaisuvaatimus kuuden kuukauden kuluessa verotuksen toimittamispäivästä. Oikaisuvaatimusten kä-

sittelyä koskeva määräaika määräytyy hallintolain mukaan.

1.6 Sähköiset palvelut ja sähköinen tunnistautuminen

Hallitusohjelman mukaan osana aktiivisen tietoyhteiskuntapolitiikan tavoitteita Suomessa kehitetään sähköisten palveluiden ja tuotteiden tarjontaa ja yhteensopivuutta sekä uudistetaan helppokäyttöistä sähköistä tunnistamista koskevaa lainsäädäntöä.

Valtioneuvosto teki 21 päivänä kesäkuuta 2007 periaatepäätöksen kansallisen tietoyhteiskunnan tavoitteista vuosille 2007—2011 sekä asetti Arjen tietoyhteiskunnan neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on kansallisen tietoyhteiskuntapolitiikan koordinointi. Valtiovarainministeriö asetti vuonna 2008 sähköisen asioinnin vauhdittamiseksi Julkisen hallinnon sähköisen asioinnin kehittämislinjauksia ja toimenpidesuunnitelmaa pohtineen SADe-hankkeen (Sähköinen asiointi ja Demokratia -hankeen), jonka tehtävänä oli laatia ehdotus julkisen hallinnon ja julkisten palveluiden sähköisen asioinnin kehittämislinjauksiksi sekä toimenpidesuunnitelmaksi vuosille 2009—2012.

Valtioneuvosto teki periaatepäätöksen 5 päivänä maaliskuuta 2009 sähköisestä tunnistamisesta. Periaatepäätöksen tarkoituksena on sopia valtioneuvoston sisäisestä työnojaosta sähköisen tunnistamisen alalla tällä hetkellä näköpiirissä olevien tarpeellisten toimenpiteiden osalta.

Periaatepäätöksessä arvioitiin yritysten ja muiden organisaatioiden sähköistä tunnistautumista. Periaatepäätöksen mukaan yritysten ja muiden organisaatioiden tunnistamisessa voidaan käyttää samoja tunnistusvälineitä kuin henkilöiden tunnistamisessa, mutta käyttökelpoisuus on arvioitava tapauskohtaisesti. Periaatepäätöksessä nähtiin tarpeelliseksi selvittää tunnistuspalvelut ja arvioida niiden kehittäminen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi periaatepäätöksessä muun muassa esitettiin, että valtiovarainministeriö yhdessä työ- ja elinkeinoministeriön sekä liikenne- ja viestintäministeriön kanssa käynnistää hankkeen, jossa arvioidaan Verohallinnon ylläpitämän Katso-järjestelmän jatko sekä laaditaan suunnitelma Patentti- ja rekis-

terihallituksen Roolitietopalvelun käytön laajentamisesta.

Hallitus antoi kannanoton tietoyhteiskunta-kehityksen ja sähköisen asiointin vahdittamisesta 6 päivänä maaliskuuta 2009. Hallitus asetti tavoitteeksi, että kansalaisten ja yritysten sähköinen asiointi on mahdollista vuoteen 2013 mennessä kattaen kaikki keskeiset palvelut. Osaksi näiden tavoitteiden saavuttamiseksi valtiovarainministeriö asetti huhtikuussa 2009 SADE-hankkeseen liittyvän SADE-ohjelman (Sähköisen asiointin ja demokratian vauhdittamisohjelman). Ohjelman toimikausi päättyi helmikuussa 2014.

Sähköinen tunnistautuminen Verohallinnon palveluissa

Verohallinnolla on useita sähköisiä asiointipalveluita. Osa palveluista on suunnattu yksityishenkilöille ja osa yrityksille ja yhteisöille. Kaikissa tilanteissa sähköinen tunnistus on välttämätön edellytys palvelun käytölle.

Verohallinto on hyödyntänyt yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa perustettua Katso-tunnistuspalvelua vuodesta 2006 omista sähköisissä palveluissaan yritysten ja yhteisöjen tunnistamiseen. Sähköinen asiointi Verohallinnon palveluissa ja tunnistautuminen Katso-palvelussa on kasvanut merkittävästi viime vuosina. Myös muut viranomaiset ovat olleet kiinnostuneita hyödyntämään palvelua omassa toiminnassaan.

Vuoden 2009 lopussa 156 000 yritystä ja yhteisöä käytti Katso-tunnistuspalvelua. Tällä hetkellä Katso-tunnistuspalvelua käyttäviä yrityksiä ja muita yhteisöjä on yhteensä noin 215 000. Katso-tunnistuspalvelun kautta tehtiin vuonna 2009 yhteensä noin 1,8 miljoonaa tunnistautumista. Tähän mennessä vuoden 2010 aikana tunnistuksia on tehty noin 2,1 miljoonaa kertaa. Vuoden 2010 aikana tunnistautumisia tullaan tekemään arviolta noin 4 miljoonaa kertaa.

Valtiontalouden tarkastusvirasto on kiinnittänyt huomiota Katso-tunnistuspalvelun kehittämiseen. Tarkastuskertomuksen 161/2008 mukaan tunnistuspalveluiden tuottaminen muille viranomaisille ei ole sellaista Verohallinnon ydintoimintaa, johon Verohallinnon tulisi keskittyä, vaan tunnistusmenetelmien ja -välineiden kehittäminen tulisi jättää markkinoiden hoidettavaksi. Valtiovarainministeriö

asetti maaliskuussa 2009 työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää Katso-tunnistuspalvelun tarjonnan edellyttämät mahdolliset lainsäädännön muutostarpeet. Työryhmä ehdotti, että julkishallinnolle kehitetään yksi yhteinen ja keskitetty tunnistuspalvelu, jossa hyödynnettäisiin jo olemassa olevia palveluita niitä edelleen kehittämällä. Jatkossa tulisi esimerkiksi selvittää mahdollisuudet täydentää Katso-tunnistuspalvelua automatisoidulla Kaupparekisteritietojen tarkistuksella ja mahdollisuudet liittää Katso-tunnistuspalvelu osaksi YTJ-kokonaisuutta (Yritys- ja yhteisötietojärjestelmä), jolloin sen hallinnoinnista tulisivat yhteistyössä vastaamaan Verohallinto ja Patentti- ja rekisterihallitus. Tällöin voitaisiin myös varmistua valtion IT-strategian toteutumisesta tältä osin.

Tarkoituksena on asettaa työryhmä, jonka tehtävänä on kehittää julkisen hallinnon keskitetty organisaatioiden tunnistuspalvelu ja valmistella siihen liittyvät säännösmuutokset. Työryhmän toimikausi on suunniteltu päättyväksi vuonna 2012.

Sähköisten palveluiden käyttäminen

Yksityishenkilöt kuten kotitaloustyönantaja, alkutuottaja tai yksityinen elinkeinonharjoittaja kirjautuvat Verohallinnon sähköisiin palveluihin pankkitunnuksilla tai Väestörekisterikeskuksen ylläpitämällä sähköisellä henkilöllisyystodistuksella, HST-kortilla. Korttiin liittyvä tunnusluku mahdollistaa henkilön luotettavan tunnistuksen tietoverkossa.

Yrityksen sähköisessä tunnistautumisessa tulee yhdistyä kolme asiaa, joita ovat yritys tai yhteisö, yritystä tai yhteisöä edustava henkilö sekä henkilön oikeus edustaa yritystä tai yhteisöä, mikä toteutuu Katso-tunnistuspalvelussa. Katso-asiointipalveluissa tunnistamiseen käytetään käyttäjätunnusta, kiinteää salasanaa ja vaihtuvia salanoja.

Yritys tai yhteisö voi asioida sähköisessä palvelussa siten, että nimenkirjoitusoikeuden omaava henkilö hoitaa itse yrityksen tai yhteisön asiointin viranomaisessa tai valtuuttaa yrityksen tai yhteisön sisältä toisen henkilön asioimaan viranomaisessa. Yritys tai yhteisö voi myös valtuuttaa ulkopuolisen henkilön,

yrityksen tai yhteisön asioimaan viranomaisessa. Valtuutettu yritys tai yhteisö voi olla esimerkiksi tili- tai isännöitsijätoimisto tai toimiston työntekijä taikka konsultti, asianajaja tai muu toisen puolesta asioita hoitava henkilö. Kaikissa tilanteissa Katso-tunnisteella yhdistetään yritys tai yhteisö, jonka puolesta toimitaan, yrityksen tai yhteisön asioita hoitavaan henkilöön ja hänen toimivaltaansa.

2 Ehdotetut muutokset

2.1 Ansiotulojen veroperusteiden muutokset

Työllisyyttä, kotitalouksien ostovoiman kehitystä ja kotimaista kysyntää tuetaan tulo-verotuksen keinoin. Esityksessä ehdotetaan, että ansiotason nousun sekä palkansaajamaksujen nousun verotusta kiristävää vaikutusta kompensoitaisiin lieventämällä ansiotulojen veroperusteita yhteensä noin 400 miljoonalla eurolla vuoden 2010 veroperusteisiin verrattuna. Eläketulon verotusta kevennettäisiin noin 30 miljoonalla eurolla eläketulon veroasteen pitämiseksi hallitusohjelman mukaisesti korkeintaan vastaavan palkkatulon veroasteen tasolla. Pienituloisten ostovoiman tukemiseksi kunnallisverotuksen perusvähennystä kasvatettaisiin, mikä vähentäisi verotuottoja noin 16 miljoonalla eurolla.

Esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten mitoitus perustuu kesällä 2010 voimassa oleviin arvioihin vuoden 2011 ansiotason noususta ja inflaatiosta sekä sosiaalivakuutusmaksuista. Inflaatioksi vuonna 2011 arvioidaan noin 2,5 prosenttia ja ansiotason nousuksi noin 2,8 prosenttia. Alle 53-vuotiaiden palkansaajien työeläkevakuutusmaksun arvioidaan nousevan 4,5 prosentista 4,8 prosenttiin ja 53 vuotta täyttäneiden palkansaajien työeläkevakuutusmaksun arvioidaan nousevan 5,7 prosentista 6,1 prosenttiin. Työttömyysvakuutusmaksun arvioidaan nousevan 0,4 prosentista 0,6 prosenttiin. Sairausvakuutuksen työtulosta perittävän sairaanhoitomaksun arvioidaan alenevan 1,47 prosentista 1,24 prosenttiin ja muusta kuin työtulosta perittävän sairaanhoitomaksun arvioidaan alenevan 1,64 prosentista 1,41 prosenttiin. Sairausvakuutuksen päivärahamaksun arvioidaan alenevan

0,93 prosentista 0,83 prosenttiin. Nämä maksut vahvistetaan tämän esityksen antamisen jälkeen.

Hallitusohjelman mukaisesti veroperustemuutoksista aiheutuvat muutokset kuntien veropohjassa kompensoitaisiin kunnille täysimääräisesti. Nämä muutokset kompensoitaisiin valtionosuusjärjestelmän kautta, mistä annetaan erikseen hallituksen esitys.

Työn verotus

Työn verotusta lievennettäisiin siten, että palkkatulon verotus ei keskimäärin kiristyisi vuoteen 2010 verrattuna, kun otetaan huomioon tämän hetken arvio ansiotason noususta sekä sosiaalivakuutusmaksujen muutoksista vuonna 2011. Esityksessä ehdotetaan verovuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa sovellettavaksi progressiivista tuloveroasteikkoa, jota on vuoden 2010 asteikkoon verrattuna lievennetty korottamalla asteikon kaikkia tulo-asteikkoja noin 3 prosentilla.

Tuloverolain 125 §:ssä säädettyä työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 650 eurosta 740 euroon ja vähennyksen kertymäprosenttia korotettaisiin 5,2 prosentista 5,9 prosenttiin. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Kun puhdas ansiotulo on noin 95 300 euroa, työtulovähennystä ei enää myönnettäisi.

Eläketulon verotus

Eläketulon veroperusteita muutettaisiin siten, että eläketulon veroaste olisi tässä esityksessä ehdotettujen palkkatulon veroperustemuutosten jälkeen edelleen enintään palkkatulon veroasteen suuruinen, kun eläketulon keskimääräistä veroastetta verrataan 53 vuotta täyttäneen palkansaajan keskimääräiseen veroasteeseen. Ehdotuksessa on otettu huomioon esitetyt veroperustemuutokset sekä tämän hetken arvio vuoden 2011 täyden kansaneläkkeen määrästä ja sosiaalivakuutusmaksuista.

Tuloverolain 100 §:ssä säädettyä valtionverotuksen eläketulovähennystä kasvatettaisiin korottamalla vähennyksen täyden määrän laskemiseksi käytettävää kerrointa 3,78:sta 3,80:een ja alentamalla vähennyksen poistu-

maprosenttia 46:sta 44:ään. Muutoin eläketulovähennyksen määrä laskettaisiin samalla tavalla kuin nykyisin. Valtionverotuksen eläketulovähennyksen täysi määrä vuonna 2011 olisi tämän hetken arvion mukaan 11 250 euroa.

Tuloverolain 101 §:ssä säädettyä kunnallisverotuksen eläketulovähennystä kasvatettaisiin alentamalla vähennyksen poistumaprosenttia 56 prosentista 55 prosenttiin. Myös kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen määrä laskettaisiin muutoin samalla tavalla kuin nykyisin. Vuonna 2011 kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen täysi määrä olisi tämän hetken arvion mukaan 8 200 euroa.

Perusvähennyksen korotus

Pienituloisten ostovoiman tukemiseksi kunnallisverotuksen perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 2 200 eurosta 2 250 euroon. Perusvähennys tulisi täysimääräisenä myönnettäväksi etuustuloa saavalla noin 2 250 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 3 800 euron vuosituloilla ja eläketuloa saavalla noin 9 800 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuisi etuustulon saajalla noin 13 400 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 18 600 euron vuosituloille ja eläketulonsaajalla noin 16 800 euron vuosituloille asti.

2.2 Omaisuuden luovutustappio

Parantaakseen sijoittamisen edellytyksiä sekä kannustaakseen pääomasijoitusten tekemistä yrityksiin hallitus ehdottaa omaisuuden luovutuksesta saadun tappion vähentämistä koskevaa aikaa muutettavaksi kolmesta vuodesta viiteen vuoteen. Omaisuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennettäisiin omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja viiteenä sitä seuraavana vuotena sitä mukaan kuin voittoa kertyy. Säännös vastaisi muutoin sisällöltään voimassa olevaa tuloverolain 50 §:ää.

2.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen

Vahvistettu laki 1248/2009 oli tarkoitus saattaa voimaan valtioneuvoston asetuksella. Lakiin sisältyvää pellon myynnistä saadun luovutusvoiton väliaikaista verovapautta ei voida toteuttaa, joten vahvistetusta laista tulisi saattaa voimaan ainoastaan 48 §:n 5 momentin muutos. Eduskunnan hyväksymää ja tasavallan presidentin vahvistamaa lakia ei voida saattaa voimaan valtioneuvoston asetuksella vain osittain. Sen vuoksi eduskunnan käsiteltäväksi saatetaan lakiesitys, joka sisältää ehdotuksen tuloverolain 48 §:n 5 momentiksi sellaisena kuin se on eduskunnan hyväksymänä (EV 188/2009 vp).

2.4 Vertailutietotarkastukset

Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi verotusmenettelystä annetun lain 21 §:n 2 momentti ja arvonlisäverolain 169 a §:n 2 momentti. Kyseisten lainkohtien kumoaminen mahdollistaisi Verohallinnon suorittaa vertailutietotarkastuksia myös luottolaitoksissa. Tarkoituksena on verovalvonnan tehostaminen harmaan talouden torjumiseksi. Muutos tehostaisi erityisesti kansainväliseen sijoitustoimintaan liittyvää verovalvontaa. Verohallinnon kokemuksen sekä muiden maiden verohallinnoilta saatujen tietojen mukaan kansainvälisistä sijoituksista saadut tulot jäävät ilmoittamatta useammin kuin kotimaisista sijoituksista saadut tulot. Alhaisemman veromoraalin yhtenä keskeisenä selittävänä tekijänä on verovalvonnan vaikeus ja siitä johtuva pieni kiinnijäämisen riski. Tehokkain ja usein ainoa mahdollinen verovalvontakeino on rahaliikennetietojen valvonta. Vertailutietotarkastuksilla saatuja tietoja hyödynnettäisiin Verohallinnon riskianalyysoiminnossa. Tietoja analysoimalla verotarkastuksia voitaisiin kohdistaa kohteisiin, joihin liittyy suurimmat verointressit.

Vertailutietotarkastusoikeus mahdollistaisi veroviranomaisen koota ja analysoida uudella menettelyllä yksityisyyden suojaan kuuluvia tietoja harmaan talouden torjumiseksi. Muutos ei kuitenkaan olisi yksityisyyden suojan kannalta erityisen merkittävä, sillä tarkastusten mahdollistaminen ei laajentaisi

tietosisältöä, johon Verohallinnolla on jo nyt oikeus. Pankkisalaisuuden laajuutta arvioitaessa on myös huomioitava, että rajoituksen säätämisen jälkeen taloudellinen toimintaympäristö on muuttunut merkittävästi. Myös kansainvälinen suhtautuminen pankkisalaisuuteen on muuttunut avoimemmaksi.

Vaihtoehtoisena menetelmänä verovalvonnan tehostamiselle voisi olla luottolaitosten vuosi-ilmoitusmenettelyn laajentaminen. Vertailutietotarkastuksen voidaan kuitenkin katsoa olevan osapuolille vuosi-ilmoitusmenettelyä hallinnollisesti kevyempi vaihtoehto. Se voidaan kohdentaa ja rajata täsmällisemmin, eikä tietoja ole toimitettava vuosittain. Verovelvollisen etuna on se, että tarkastajat avustavat tietojen kokoamisessa, vastaavat tietojen saattamisesta haluttuun muotoon ja tekevät tarvittavat seulonnat. Lisäksi vertailutietotarkastusten salliminen luottolaitoksissa saattaisi luottolaitokset verovalvontatoimien osalta samaan asemaan muiden verovelvollisten kanssa.

2.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi verotusmenettelystä annetun lain sekä perintö- ja lahjaverolain mukaisia verotuksen oikaisuvaatimusten käsittelyä koskevia aikoja siten, että oikaisuvaatimukset tulisi käsitellä ilman aiheetonta viivytystä. Sääntely vastaisin heinäkuun 31 päivään 2010 voimassa olleen hallintolain 23 §:n asian käsittelyaikaa koskevaa säännöstä. Esityksellä muutettaisiin verotusmenettelystä annetun lain 63 §:ää ja perintö- ja lahjaverolain 43 §:ää. Muutos koskisi myös kiinteistöverotusta koskevien oikaisuvaatimusten käsittelyä kiinteistöverolain 26 §:n 2 momentissa olevan viittaus-säännöksen johdosta.

Verotus on luonteeltaan massamenettelyä, ja tuloverotuksen toimittaminen on sidottu laissa säädettyyn määräaikaan. Verotuksen oikea-aikaisen päättymisen turvaamiseksi sekä tuottavuustavoitteiden saavuttamiseksi osa työtehtävistä on organisoitu Verohallinnossa tehtäväksi tiettyyn aikaan. Oikaisuvaatimusten kiireellinen käsittely verotuksessa vaikeuttaisi verotuksen oikea-aikaista valmistamista sekä töiden tehokasta organisointia.

2.6 Organisaatioiden sähköinen tunnistautuminen

Esityksessä ehdotetaan lisättäväksi Verohallinnosta annettuun lakiin (503/2010) uusi 2 a §, jossa Verohallinnolle säädettäisiin uusi määräaikainen tehtävä ylläpitää organisaatioiden sähköistä tunnistuspalvelua. Tarkoitus on, että Verohallinto ylläpitäisi palvelua, kunnes tunnistamisessa voidaan siirtyä uuteen keskitettyyn palveluun. Asiaa selvittävän työryhmän työ tulee olemaan siinä määrin laaja, että määräaikaisella lailla on tarpeen turvata Verohallinnon tunnistuspalvelun käyttö työryhmän työskentelyn ajaksi. Laki mahdollistaisi palvelun nykyisen käytön, tavanomaisen kehittämisen sekä uusien palvelun hyödyntäjien mukaantulon päällekkäisten palveluiden ja kustannusten välttämiseksi. Muiden kuin julkisten tehtävien hoitamisessa palvelua ei olisi mahdollista käyttää. Säännös olisi voimassa vuoden 2013 loppuun, jolloin uusi keskitetty palvelu on tämän hetken arvioiden mukaan käytettävissä.

Ehdotetun tunnistuspalvelun avulla viranomainen tai muu julkista tehtävää hoitava voisi julkista tehtävää hoitaessaan tunnistaa organisaation ja sitä edustavan henkilön. Lailla laajennettaisiin määräaikaisesti Verohallinnosta annetussa laissa sekä yritys- ja yhteisötietolaissa (244/2001) Verohallinnolle aikaisemmin säädettyjä tehtäviä.

Tunnistuspalveluun liittyvään menettelyyn sovellettaisiin hallintolain säännöksiä. Vastaavasti palvelun käyttöön sovellettaisiin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999), henkilötietolakia (523/1999) sekä lakia vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista (617/2009). Verohallinnon vastuu palvelun ylläpitäjänä määräytyisi vahingonkorvauslain (412/1974) 3 luvun 2 §:n mukaisesti.

Palvelun ylläpitäjänä Verohallinnon tulisi huolehtia palvelun ja siihen tallennettujen tietojen tietoturvasuudesta. Verohallinnon tulisi varmistaa, että tunnistuspalvelun käyttöoikeus perustettaisiin ja annettaisiin vain sellaiselle henkilölle, jolla on laillinen tai sopimukseen perustuva oikeus edustaa yritystä tai yhteisöä.

Henkilöllisyyden varmistus voisi tapahtua joko sähköisesti tai viranomaisessa passilla,

henkilökortilla tai muulla luotettavalla tavalla. Henkilön oikeus edustaa yritystä tai yhteisöä tarkistettaisiin yritys- ja yhteisötunnusrekisteristä taikka muulla luotettavalla tavalla. Muu luotettava tapa olisi esimerkiksi yhtymän tai kuolinpesän kaikkien osakkaiden antama kirjallinen valtuutus edustaa yhtymää tai kuolinpesää kaikessa viranomaistoiminnassa. Verohallinnon suorittama henkilön ja edustusoikeuden varmennus eivät olisi hallintolain 4 luvussa tarkoitettu vireille pantava hallintoasia, josta tulisi antaa hallintolain 7 luvussa tarkoitettu valituskelpoinen päätös.

Esityksellä ei muutettaisi voimassa olevia säännöksiä sähköisistä asiointipalveluista ja niihin liittyvistä säännöksistä. Näin esimerkiksi ilmoitus- ja maksuvelvollisuus määräytyisi edelleen voimassa olevien säännösten perusteella. Palvelua käyttävä yritys tai yhteisö sekä palvelua hyödyntävän julkisyhteisö tai -laitos ei kuitenkaan olisi vastuussa palvelun virheellisestä toiminnasta.

Palvelun käyttäminen olisi yritykselle tai yhteisölle maksutonta valtion maksuperustelain (150/1992) 5 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella. Palvelua omassa järjestelmässä hyödyntävä viranomainen tai muu julkista tehtävää hoitava vastaisi itse palveluun liittymisestä aiheutuvista kustannuksista ja teknisistä vaatimuksista.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Ansiotulojen veroperusteiden muutokset

Ansiotulojen veroperusteisiin ehdotettavat muutokset alentaisivat tuloverojen tuottoa yhteensä arviolta noin 446 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi noin 300 miljoonaa, kuntien noin 129 miljoonaa, seurakuntien noin 8 ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 9 miljoonaa euroa. Ansiotason sekä palkansaajamaksujen nousun verotusta kiristävän vaikutuksen kompensaaation osuus olisi noin 400 miljoonaa euroa. Erillistä inflaatiotarkistusta ei tehtäisi tuloveroasteik-

koon, vaan inflaation vaikutus otettaisiin huomioon ansiotason nousun kompensatiota tehtäessä. Perusvähennyksen kasvattaminen alentaisi tuloverojen tuottoa arviolta noin 16 miljoonalla eurolla. Eläketulon verotuksen keventäminen alentaisi verotuottoja noin 30 miljoonaa euroa.

Työn verotus

Ehdotetun tuloveroasteikon muutoksen arvioidaan vähentävän tuloverojen tuottoa vuositasolla noin 200 miljoonalla eurolla vuoden 2010 veroperusteiden mukaiseen tuottoon verrattuna. Tästä valtion osuus olisi 171 miljoonaa euroa, kuntien osuus 25 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 2 miljoonaa euroa.

Työtulovähennyksen kasvattaminen alentaisi tuloverojen tuottoa vuositasolla arviolta noin 200 miljoonaa euroa, josta valtion osuus olisi 115 miljoonaa euroa, kuntien osuus 76 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 4 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 5 miljoonaa euroa.

Seuraavaan taulukkoon on koottu tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eri tulotasoilla olevien, alle 53-vuotiaiden palkansaajien veroasteisiin. Taulukon luvuissa on mukana valtion tulovero, keskimääräinen kunnallisvero, keskimääräinen kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu sekä työntekijän työeläkevakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu. Laskelmissa on käytetty vuoden 2010 keskimääräisiä kunnallis- ja kirkollisveroprosentteja sekä palkansaajamaksuja. Kun otetaan huomioon ansiotason nousu sekä palkansaajamaksuihin odotettavissa olevat muutokset, palkkatulon veroaste pysyisi keskimäärin suunnilleen vuoden 2010 tasolla. Perusvähennyksen kasvattaminen keventäisi hieman pienituloisten palkansaajien verotusta.

Palkkatulon veroaste, %

Palkkatulo, euroa vuodessa	Vuoden 2010 perusteet	Vuoden 2011 perusteet	Muutos %-yksikköä	Veron muutos euroa/vuosi
5 000	6,44	5,83	-0,61	-31
10 000	10,84	10,18	-0,66	-66
20 000	19,81	19,23	-0,58	-116
30 000	26,20	25,59	-0,61	-183
40 000	30,82	30,34	-0,48	-192
50 000	34,41	33,96	-0,45	-225
60 000	36,80	36,43	-0,37	-222
70 000	38,51	38,19	-0,32	-224
80 000	40,67	40,21	-0,46	-368
90 000	42,43	42,05	-0,38	-342
100 000	43,69	43,40	-0,29	-290
110 000	44,68	44,42	-0,26	-286
120 000	45,51	45,27	-0,24	-288

Perusvähennyksen kasvattaminen

Perusvähennyksen kasvattaminen alentaisi verotuottoja vuositasolla arviolta noin 16 miljoonaa euroa, josta 14 miljoonaa kohdistuisi kunnallisveroon, 1 miljoona kirkollisveroon ja 1 miljoona sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun.

Perusvähennyksen korottaminen keventäisi pienituloisten verotusta noin 13 eurolla vuodessa. Verotus kevenisi palkkatulon saajilla suunnilleen tulovälillä 5 000—18 600, päivärahatulon saajilla tulovälillä 2 300—13 400 ja eläketulon saajilla tulovälillä 9 800—16 800.

Eläketulon verotus

Eläketulon veroperusteiden muuttaminen alentaisi verotuloja yhteensä noin 30 miljoonalla eurolla. Tästä valtion osuus olisi 14 miljoonaa euroa, kuntien osuus 14 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus noin 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 1 miljoona euroa.

Valtionverotuksen eläketulovähennyksen kasvattaminen alentaisi verotuottoja noin 16 miljoonalla eurolla, mistä valtion osuus olisi 14 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 2 miljoonaa euroa.

Kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen kasvattaminen alentaisi verotuottoja yhteensä noin 14 miljoonalla eurolla, mistä kuntien osuus olisi 12 miljoonaa euroa, seurakuntien noin 1 miljoona euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus noin 1 miljoona euroa. Eläketulon veroaste olisi muutoksen jälkeen enintään palkansaajan veroasteen suuruinen, kun verrataan eläkkeensaajan ja 53 vuotta täyttäneen palkansaajan veroastetta. Ehdotuksessa on otettu huomioon esitetyt veroperustemuutokset sekä tämän hetken arvio vuoden 2011 täyden kansaneläkkeen määrästä ja sosiaalivakuutusmaksuista.

Seuraavaan taulukkoon on koottu vuoden 2010 tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eläketulon veroasteeseen eri tulotasoilla. Laskelmassa on käytetty vuoden 2010 keskimääräisiä kunnallis- ja kirkollisveroprosentteja, täyden kansaneläkkeen määrää sekä sairaanhoitomaksua.

Eläketulon veroaste, %

Eläketulo, euroa vuodessa	Vuoden 2010 perusteet	Vuoden 2011 perusteet	Muutos %- yksikköä	Veron muutos, euroa/vuosi
5 000	0	0	0	0
10 000	1,89	1,71	-0,18	-18
20 000	20,32	20,19	-0,13	-26
30 000	26,32	26,02	-0,30	-90
40 000	31,11	30,78	-0,33	-132
50 000	33,57	33,31	-0,26	-130
60 000	35,22	35,00	-0,22	-132
70 000	36,83	36,43	-0,40	-280
80 000	38,72	38,37	-0,35	-280
90 000	40,19	39,88	-0,31	-279
100 000	41,37	41,08	-0,29	-290
110 000	42,33	42,07	-0,26	-286
120 000	43,13	42,89	-0,24	-288

3.2 Omaisuuden luovutustappio

Kun otetaan huomioon vanhentuneiden luovutustappioiden määrät sekä luovutustappioiden käyttäminen eri verovuosina, muutoksen arvioidaan alentavan pääomatuloista kertyvää valtion tuloveron tuottoa muutamalla miljoonalla eurolla. Muutos vaikuttaisi vuodesta 2014 alkaen.

3.3 Hankintameno-olettaman määrän oikaiseminen

Luovutusvoiton verotusta oikaistaan tuloverolain 48 §:n 5 momentin mukaisesti erityin harvoissa tilanteissa, koska oikaisu liittyy sukupolvenvaihdostilanteisiin, joiden pysyvyys on yleensä hyvin suuri. Oikaisu tehdään vain niissä tilanteissa, joissa sukupolvenvaihdoksessa yritystä tai maatilaa jatkaamaan ryhtynyt jatkaja päättääkin syystä tai toisesta luopua hänelle siirtyneestä toiminnasta alle viiden vuoden kuluessa sukupolvenvaihdoksen jälkeen. Lainmuutoksen vaikutus verotulojen määrää lisäävästi on suhteellisen pieni ja vaikeasti arvioitavissa, joten euromääräisiä vaikutuksia ei voida arvioida.

3.4 Vertailutietotarkastukset

Vertailutietotarkastusten salliminen luottolaitoksiin olisi luonteeltaan yleisehkäisevää

sääntelyä, jolla tavoitellaan talousrikollisuutta, muuta harmaata taloutta ja lain vastaista verosuunnittelua ennaltaehkäisevää vaikutusta. Eduskunnan tarkastusvaliokunnan tilaaman tutkimuksen (Eduskunnan tarkastusvaliokunnan julkaisu 1/2010) mukaan kansainväliseen sijoitustoimintaan liittyvän harmaan talouden määrä vuoden 2008 tasolla oli vähintään 700 miljoonaa euroa. Lisäksi mainitun tutkimuksen mukaan valtio kärsii vuodessa 300—600 miljoonan euron veromenetykset tuntemattomille ulkomaisille saajille maksetuista osingoista. Vertailutietotarkastusoikeus antaisi nykyistä paremmat mahdollisuudet erityisesti kansainvälisessä sijoitustoiminnassa esiintyvän harmaan talouden torjuntaan. Veronsaajille ehdotettujen muutosten taloudelliset vaikutukset tulisivat näky-mään kasvavina verotuloina veronkierron vähentymisen kautta. Muutoksen voidaan arvioida lisäävän verotuloja, mutta käytettävissä ei ole sellaisia aineistoja, joiden perusteella muutoksen vaikutus voitaisiin euromääräisesti tarkemmin arvioida.

Vertailutietotarkastukset suoritettaisiin käytännössä aina niin sanottuna atk-verotarkastuksena. Atk-verotarkastuksessa hyödynnetään mahdollisimman paljon yrityksen sähköiseen muotoon arkistoituja taloushallinnon ja kirjanpidon liiketapahtumia ja niiden aputiedostoja. Menettely on vastaava kuin luottolaitosten verotarkastuksissa. Luot-

tolaitokselle vertailutietotarkastuksesta aiheutuisi siten vastaavia kustannuksia kuin luottolaitoksen atk-verotarkastuksesta sekä yrityksille vertailutietotarkastuksesta.

3.5 Oikaisuvaatimusten käsittelyajat

Esityksen tarkoituksena on turvata verotuksen oikea-aikainen päätyminen sekä olemassa olevien resurssien tehokas hyödyntäminen vuoden eri aikoina. Esityksellä varmistettaisiin oikaisuvaatimusten viivytyksetön käsittely, mikä vastaisi aiemmin voimassa ollutta sääntelyä. Esitys ei heikentäisi merkittävästi verovelvollisen asemaa, sillä jo nykyisellään suurin osa tuloverotuksen oikaisuvaatimuksista käsitellään alle kolmessa kuukaudessa.

3.6 Organisaatioiden sähköinen tunnistautuminen

Esityksellä turvattaisiin käytössä olevan palvelun edelleen kehittäminen ja hyödyntäminen eri viranomaisten ja muiden julkista tehtävää hoitavien organisaatioiden julkisissa tehtävissä. Esityksen tarkoituksena on välttää päällekkäisistä palveluista aiheutuvat kustannukset sekä helpottaa organisaatioiden sähköistä asiointia viranomaisessa.

Esitys ei lisäisi merkittävästi Verohallinnon kustannuksia, sillä palvelu on jo laajasti Verohallinnon asiakkaiden käytössä. Verohallinnon antaman neuvonnan tarve saattaa kuitenkin lisääntyä.

Verohallinto tarjoaa palvelun maksutta muille organisaatioille. Nykyinen palvelu on suunniteltu ja mitoitettu siten, että siihen voi liittyä muita viranomaisia tai muita julkista tehtävää hoitavia organisaatioita. Verohallinnolle ei synny kustannuksia muiden organisaatioiden liittyessä hyödyntämään palvelua, koska uusien hyödyntäjien tulee tehdä itse ne tekniset toimenpiteet, joita palvelun käyttö edellyttää. Uuden käyttäjän tulee itse omalla kustannuksellaan varmistaa omien järjestelmien yhteensopivuus liittyessä palvelun hyödyntäjäksi ja tehdä niihin tarvittavat muutokset. Olemassa olevan palvelun hyödyntäminen edistää sähköistä asiointia yhteiskunnassa ilman, että eri viranomaiset tai muut julkista tehtävää hoitavat organisaatiot kehittäsivät omia päällekkäisiä palveluita.

3.7 Vaikutukset kuntien ja seurakuntien verotuloihin sekä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuottoon

Esityksessä ehdotettujen tuloveroperusteiden muutosten arvioidaan alentavan kuntien verotuloja yhteensä noin 129 miljoonaa euroa. Tästä 101 miljoonaa on seurausta valtion progressiivisen tuloveroasteikon keventämisestä sekä työtulovähennyksen kasvattamisesta, 14 miljoonaa perusvähennyksen kasvattamisesta ja 14 miljoonaa eläketulon verotuksen keventämisestä. Muutosten arvioidaan alentavan seurakuntien verotuloja noin 8 miljoonalla eurolla ja Kansaneläkelaitoksen sairaanhoitomaksun tuottoa noin 9 miljoonalla eurolla. Kunnille aiheutuva verotulomenetyksen kompensoitaisiin kunnille täysimääräisesti valtionosuusjärjestelmän kautta. Hallitus antaa kompensatiosta erillisen esityksen.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Luottolaitosten vertailutietotarkastusta koskevan ehdotuksen osalta on kuultu Verohallintoa ja Finanssialan Keskusliitto ry:tä.

Esitys on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2011 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2011 alusta. Verohallinnosta annetun lain 2 a §:n muutos olisi voimassa 31 päivään joulukuuta 2013.

Vuoden 2011 tuloveroasteikkolakia sovellettaisiin vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa. Tuloverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että luovutustappioita koskevia säännöksiä sovellettaisiin jo verovuonna 2010 syntyneisiin tappioihin.

Vertailutietotarkastukset voisivat kohdistua myös lain voimaantuloa edeltäviin vuosiin.

Oikaisuvaatimuksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin riippumatta oikaisuvaatimuksen vireilletulon ajankohdasta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Vuoden 2011 tuloveroasteikkolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
 Vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

2 §
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tu- lon osasta, %
15 600—23 200	8	6,5
23 200—37 800	502	17,5
37 800—68 200	3 057	21,5
68 200—	9 593	30,0

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 48 §:n 5 momentti, 50 §:n 1 momentti, 100 §:n 2 ja 3 momentti, 101 §:n 2 momentti, 106 § ja 125 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat, 50 §:n 1 momentti laissa 980/1999, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti, 106 § ja 125 §:n 2 momentti laissa 1251/2009 sekä 100 §:n 3 momentti laissa 946/2008, seuraavasti:

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

 Jos luovutukseen on sovellettu 1 momentin 3 kohdan säännöstä ja jos luovutuksensaaja luovuttaa samaa omaisuutta edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut hänen saannostaan, vähennetään hänen luovutusvoittoaan laskettaessa hankintamenoista tai 46 §:n 1 momentissa ja 49 §:ssä säädetyistä luovutushinnasta vähintään vähennettävästä määrästä se veronalaisen luovutusvoiton määrä, jota 1 momentin 3 kohdan mukaisesti ei ole pidetty hänen saantomiehensä veronalaisena tulona.

50 §

Luovutustappio

 Omaisuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja viitenä sitä seuraavana vuotena sitä mukaan kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulojen alijäämää vahvistettaessa.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

 Täyden eläketulovähennyksen määrä lasetaan siten, että luvulla 3,80 kerrotun täyden

kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 44 prosentilla määrästä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

 Täyden eläketulovähennyksen määrä lasetaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään 1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 55 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

 Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähen-

nysten jälkeen ei ole 2 250 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,9 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kui-

tenkin 740 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa. Lain 50 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran verovuonna 2010 syntyneisiin tappioihin.

3.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 21 ja 63 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 21 §:n 2 momentti ja

lisätään 63 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 520/2010, uusi 3 momentti seuraavasti:

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheutonta viivytystä.

4.

Laki**perintö- ja lahjaverolain 43 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 43 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 242/2008 ja 523/2010, uusi 5 momentti seuraavasti:

_____ 43 § _____
_____ Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman ai- 20 .
heetonta viivytystä.

5.

Laki**arvonlisäverolain 169 a §:n 2 momentin kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

_____ 1 § _____ 2 §
Tällä lailla kumotaan arvonlisäverolain _____ päivänä _____ kuuta
(1501/1993) 169 a §:n 2 momentti, sellaisena 20 .
kuin se on laissa 350/1995.

6.

Laki**Verohallinnosta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään Verohallinnosta annettuun lakiin (503/2010) väliaikaisesti uusi 2 a § seuraavasti:

2 a §

Tunnistuspalvelu

Verohallinnon tehtävänä on ylläpitää sähköistä tunnistuspalvelua, jonka avulla viranomainen tai muu julkista tehtävää hoitava voi

julkista tehtävää hoitaessaan tunnistaa organisaation ja sitä edustavan henkilön.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2013.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 48 §:n 5 momentti, 50 §:n 1 momentti, 100 §:n 2 ja 3 momentti, 101 §:n 2 momentti, 106 § ja 125 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 50 §:n 1 momentti laissa 980/1999, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti, 106 § ja 125 §:n 2 momentti laissa 1251/2009 sekä 100 §:n 3 momentti laissa 946/2008, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

48 §

48 §

*Verovapaat luovutusvoitot**Verovapaat luovutusvoitot*

Jos luovutukseen on sovellettu 1 momentin 3 kohdan säännöstä ja jos luovutuksensaaja luovuttaa samaa omaisuutta edelleen ennen kuin 5 vuotta on kulunut hänen saannostaan, vähennetään hänen luovutusvoittoaan laskettaessa hankintamenosta se veronalaisen luovutusvoiton määrä, jota 1 momentin 3 kohdan säännös huomioon ottaen ei ole pidetty hänen saantomiehensä veronalaisena tulona.

Jos luovutukseen on sovellettu 1 momentin 3 kohdan säännöstä ja jos luovutuksensaaja luovuttaa samaa omaisuutta edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut hänen saannostaan, vähennetään hänen luovutusvoittoaan laskettaessa hankintamenosta *tai 46 §:n 1 momentissa ja 49 §:ssä säädetyistä luovutushinnasta vähintään vähennettävästä määrästä* se veronalaisen luovutusvoiton määrä, jota 1 momentin 3 kohdan mukaisesti ei ole pidetty hänen saantomiehensä veronalaisena tulona.

50 §

50 §

*Luovutustappio**Luovutustappio*

Omaisuuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja kolmena sitä seuraavana vuotena sitä mukaa kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa.

Omaisuuuden luovutuksesta syntynyt tappio vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verovuonna ja *viitenä* sitä seuraavana vuotena sitä mukaan kuin voittoa kertyy, eikä sitä oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laske-
taan siten, että luvulla 3,78 kerrotun täyden
kansaneläkkeen määrästä vähennetään prog-
ressiivisen tuloveroasteikon alimman verotet-
tavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään
seuraavaan täyteen kymmenen euron mää-
rään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla
eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvol-
lisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täy-
den eläketulovähennyksen määrä, eläketulo-
vähennystä pienennetään 46 prosentilla mää-
rystä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden
eläketulovähennyksen määrän.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laske-
taan siten, että luvulla 3,80 kerrotun täyden
kansaneläkkeen määrästä vähennetään prog-
ressiivisen tuloveroasteikon alimman verotet-
tavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään
seuraavaan täyteen kymmenen euron mää-
rään.

Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla
eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvol-
lisen puhdas ansiotulo on suurempi kuin täy-
den eläketulovähennyksen määrä, eläketulo-
vähennystä pienennetään 44 prosentilla mää-
rystä, jolla puhdas ansiotulo ylittää täyden
eläketulovähennyksen määrän.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laske-
taan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden
kansaneläkkeen määrästä vähennetään
1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seura-
vaan täyteen kymmenen euron määrään. Elä-
ketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläke-
tulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen
puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovä-
hennyksen määrän, eläketulovähennystä pie-
nennetään 56 prosentilla yli menevän osan
määrästä.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laske-
taan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden
kansaneläkkeen määrästä vähennetään
1 480 euroa ja jäännös pyöristetään seura-
vaan täyteen kymmenen euron määrään. Elä-
ketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläke-
tulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen
puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovä-
hennyksen määrän, eläketulovähennystä pie-
nennetään 55 prosentilla ylimenevän osan
määrästä.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön
puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähen-
nysten jälkeen ei ole 2 200 euron määrää suu-
rempi, on siitä vähennettävä tämän tulon
määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainit-
tujen vähennysten jälkeen ylittää täyden pe-

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön
puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähen-
nysten jälkeen ei ole 2 250 euron määrää
suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon
määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainit-
tujen vähennysten jälkeen ylittää täyden pe-

rusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

rusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,2 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 5,9 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 740 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,2 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa. Lain 50 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran verovuonna 2010 syntyneisiin tappioihin.

3.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 21 ja 63 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 21 §:n 2 momentti ja
lisätään 63 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 520/2010, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

(21 § kumotaan)

Vertailutietotarkastus

Vertailutietotarkastusta ei kuitenkaan voida suorittaa luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa eikä ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/93) tarkoitetussa toimiluvan saaneessa luottolaitoksen sivukonttorissa. Luottolaitokseen tai luottolaitoksen sivukonttoriin kohdistuvassa verotarkastuksessa esiin tulleita tietoja voidaan kuitenkin käyttää muun verovelvollisen verotuksessa.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheutonta viivytystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
